

รายงานการศึกษาระดับสมบูรณ์

โครงการสำรวจข้อมูลฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์

เสนอ

กระทรวงแรงงาน

โดย

สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ตุลาคม 2548

รายชื่อคณะวิจัย

1. ดร.จิระศักดิ์ สารรัตน์	หัวหน้าโครงการวิจัย
2. น.ส.มณีรัตน์ ประกัน	นักวิจัย
3. น.ส.ลักษณาวดี บุญยะศิรินันท์	นักวิจัย
4. น.ส.ปาริชาติ นักสาม	ผู้ช่วยนักวิจัย
5. น.ส.ณัฐนรี งดงาม	ผู้ช่วยนักวิจัย
6. นายสุริยา ศรีศักดิ์นอก	ผู้ช่วยนักวิจัย
7. นายสุรัตน์ ทองหรี	ผู้ช่วยนักวิจัย
8. น.ส.พรรณทิภา ขาวมณี	เลขานุการโครงการ

คำนำ

โครงการการสำรวจข้อมูลฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นแผนปฏิบัติการของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ประจำปี 2548 และเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จการดำเนินงานจัดทำฐานข้อมูลฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยกลุ่มวิจัย ได้ว่าจ้างสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต ให้เป็นที่ปรึกษาผู้ดำเนินการโครงการฯ ดังกล่าว

กลุ่มวิจัย กระทรวงแรงงาน ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคในการศึกษาวิจัย ตลอดจนสถานประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์ 10 จังหวัด ซึ่งประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ชลบุรี นครปฐม ปทุมธานี นนทบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสาคร และฉะเชิงเทรา ที่ได้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม และให้สัมภาษณ์ ข้อมูล อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต ได้ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำฐานข้อมูลฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์ การวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทาน ตลอดจนและข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมยิ่งขึ้น ต่อไป

(ดร.จิระศักดิ์ สารรัตน์)

หัวหน้าโครงการ

สารบัญ

	หน้า
รายชื่อคณะวิจัย	ข
บทนำ	ค
สารบัญ	ง
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์	2
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	16
ประชากร	16
กลุ่มตัวอย่าง	16
เครื่องมือในการวิจัย	17
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	17
สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล	18
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	19
ข้อมูลจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม	19
ข้อมูลช่วงอายุและวุฒิการศึกษาของแรงงานกลุ่มต่าง ๆ	36
ข้อมูลแนวโน้มความต้องการแรงงานในปี 2549	54
ข้อมูลการขยายขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากร	69
ข้อมูลจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้ประกอบการ	76
บทที่ 5 การวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทาน	89
บทที่ 6 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก	100

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนของผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัด	19
4.2 จำนวนของผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรมยานยนต์	20
4.3 จำนวนของผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนบุคลากร	20
4.4 จำนวนของบุคลากร จำแนกตามเพศ	21
4.5 จำนวนของผู้บริหาร จำแนกตามช่วงอายุ	21
4.6 จำนวนของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำแนกตามช่วงอายุ	22
4.7 จำนวนของผู้เชี่ยวชาญงานเฉพาะด้าน จำแนกตามช่วงอายุ	22
4.8 จำนวนของนักวิชาชีพ/วิศวกร จำแนกตามช่วงอายุ	23
4.9 จำนวนของพนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน จำแนกตามช่วงอายุ	23
4.10 จำนวนของพนักงานฝีมือ จำแนกตามช่วงอายุ	24
4.11 จำนวนของพนักงานกึ่งฝีมือ จำแนกตามช่วงอายุ	24
4.12 จำนวนของพนักงานปฏิบัติการ จำแนกตามช่วงอายุ	25
4.13 จำนวนของพนักงานทั่วไป จำแนกตามช่วงอายุ	25
4.14 จำนวนของผู้บริหาร จำแนกตามวุฒิการศึกษา	26
4.15 จำนวนของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา	28
4.16 จำนวนของผู้ชำนาญงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา	29
4.17 จำนวนของนักวิชาชีพ/วิศวกร จำแนกตามวุฒิการศึกษา	30
4.18 จำนวนของพนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา	31
4.19 จำนวนของพนักงานฝีมือ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	32
4.20 จำนวนของพนักงานกึ่งฝีมือ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	33
4.21 จำนวนของพนักงานปฏิบัติการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	34
4.22 จำนวนของพนักงานทั่วไป จำแนกตามวุฒิการศึกษา	35
4.23 จำนวนของแรงงานฝีมือกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามช่วงอายุ	36
4.24 จำนวนของแรงงานไร้ฝีมือกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	37
4.25 ผู้บริหาร จำแนกตามจังหวัดและช่วงอายุ	40
4.26 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำแนกตามจังหวัดและช่วงอายุ	41
4.27 ผู้ชำนาญงานเฉพาะด้าน จำแนกตามจังหวัดและช่วงอายุ	42

4.28	นักวิชาชีพ/วิศวกร จำแนกตามจังหวัดและช่วงอายุ	43
4.29	พนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน จำแนกตามจังหวัดและช่วงอายุ	44
4.30	พนักงานฝีมือ จำแนกตามจังหวัดและช่วงอายุ	45
4.31	พนักงานกึ่งฝีมือ จำแนกตามจังหวัดและช่วงอายุ	46
4.32	พนักงานปฏิบัติการ จำแนกตามจังหวัดและช่วงอายุ	47
4.33	พนักงานทั่วไป จำแนกตามจังหวัดและช่วงอายุ	48
4.34	ผู้บริหาร จำแนกตามประเภทกิจการและช่วงอายุ	49
4.35	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำแนกตามประเภทกิจการและช่วงอายุ	49
4.36	ผู้ชำนาญงานเฉพาะด้าน จำแนกตามประเภทกิจการและช่วงอายุ	50
4.37	นักวิชาชีพ/วิศวกร จำแนกตามประเภทกิจการและช่วงอายุ	50
4.38	พนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน จำแนกตามประเภทกิจการและช่วงอายุ	51
4.39	พนักงานฝีมือ จำแนกตามประเภทกิจการและช่วงอายุ	51
4.40	พนักงานกึ่งฝีมือ จำแนกตามประเภทกิจการและช่วงอายุ	52
4.41	พนักงานปฏิบัติการ จำแนกตามประเภทกิจการและช่วงอายุ	52
4.42	พนักงานทั่วไป จำแนกตามประเภทกิจการและช่วงอายุ	53
4.43	จำนวนของพนักงานแต่ละตำแหน่ง จำแนกตามประเภทกิจการ	53
4.44	จำนวนสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม ที่มีความต้องการแรงงานในปี 2549 จำแนกตามจังหวัด	54
4.45	จำนวนสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม ที่มีความต้องการแรงงาน ในปี 2549 จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรมยานยนต์	55
4.46	จำนวนสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม ที่มีความต้องการแรงงานในปี 2549 จำแนกตามจำนวนของบุคลากร	56
4.47	จำนวนของผู้บริหาร ที่ต้องการในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	57
4.48	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ที่ต้องการในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	58
4.49	จำนวนของผู้ชำนาญงานเฉพาะด้าน ที่ต้องการในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	59
4.50	จำนวนของนักวิชาชีพ/วิศวกร ที่ต้องการในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	60
4.51	จำนวนของพนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน ที่ต้องการในปี 2549 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา	61
4.52	จำนวนของพนักงานฝีมือ ที่ต้องการในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	62

4.53	จำนวนของพนักงานกึ่งฝีมือ ที่ต้องการในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	63
4.54	จำนวนของพนักงานปฏิบัติการ ที่ต้องการในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	64
4.55	จำนวนของพนักงานทั่วไป ที่ต้องการในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	65
4.56	ความต้องการแรงงานในปี 2549 จำแนกตามแรงงานฝีมือกลุ่มต่าง ๆ และวุฒิการศึกษา	66
4.57	ปัญหาในการสรรหากำลังคน จำแนกตามตำแหน่ง	68
4.58	จำนวนของตัวอย่างและประชากร จำแนกตามประเภทกิจการและตำแหน่ง	69
4.59	จำนวนของตัวอย่างและประชากร จำแนกตามประเภทฝีมือแรงงาน	70
4.60	จำนวนของตัวอย่างและประชากร ตามแนวโน้มความต้องการแรงงานในปี 2549 จำแนกตามประเภทฝีมือแรงงาน	71
4.61	จำนวนของตัวอย่างและประชากร ตามแนวโน้มความต้องการแรงงานฝีมือ ในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	72
4.62	จำนวนของตัวอย่างและประชากร ตามแนวโน้มความต้องการแรงงานกึ่งฝีมือ ในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	74
4.63	จำนวนของตัวอย่างและประชากร ตามแนวโน้มความต้องการแรงงานไร้ฝีมือ ในปี 2549 จำแนกตามวุฒิการศึกษา	75
5.1	จำนวนแรงงานที่ต้องการ (อุปสงค์) ในปี 2549 จำแนกตามประเภทฝีมือแรงงาน	79
5.2	จำนวนของผู้สำเร็จการศึกษา ในปี 2547 ของกระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตาม ระดับการศึกษา	80
5.3	จำนวนของผู้สำเร็จการฝึกอบรมในปี 2547 ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน จำแนกตาม กลุ่มอาชีพ	80
5.4	จำนวนของผู้สำเร็จการศึกษา (อุปทาน) ในปี 2547 จำแนกตามประเภทฝีมือแรงงาน	81
5.5	เปรียบเทียบอุปสงค์ และอุปทาน จำแนกตามประเภทฝีมือแรงงาน	81

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การสำรวจข้อมูลฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์ประจำปี 2548 และแนวโน้มความต้องการแรงงานในปี 2549 เพื่อนำผลความต้องการแรงงาน (อุปสงค์) ไปวิเคราะห์กับผู้สำเร็จการศึกษา (อุปทาน) แรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์ และเพื่อจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลฝีมือแรงงาน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ สถานประกอบการอุตสาหกรรมยานยนต์และเกี่ยวเนื่อง จำนวนทั้งสิ้น 1,7152 แห่ง ซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการ 5 กลุ่ม คือ 1. ผู้ผลิต ประกอบ ซ่อมรถพ่วง 2. ผู้ผลิต ประกอบ ซ่อม รถยนต์ 3. ผู้ผลิต ประกอบ ซ่อมจักรยานยนต์ 4. ผู้ผลิต ประกอบ ซ่อมรถใช้งานเกษตร และ 5. ผู้ผลิตชิ้นส่วน ประกอบ ของยานพาหนะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 2,500 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 14.58 ของสถานประกอบการใน 10 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ชลบุรี นครปฐม ปทุมธานี นนทบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสาคร และฉะเชิงเทรา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม “ความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์” ที่กลุ่มวิจัยกระทรวงแรงงานและคณะผู้วิจัยจากสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิตจัดทำขึ้น โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.93 การสัมภาษณ์ และการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) กับผู้ประกอบการ จำนวน 40 แห่ง ใน 5 จังหวัด ได้แก่ สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี สุพรรณบุรี และราชบุรี และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ได้ผลของข้อมูลดังนี้ คือ

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยานยนต์ ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร รองลงมา คือ สมุทรปราการ และนนทบุรี โดยผู้ประกอบการสาขารถยนต์ตอบแบบสอบถามมากที่สุด รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ ผู้ประกอบการขนาดเล็กที่มีลูกจ้างน้อยกว่า 10 คน มีมากที่สุด รองลงมา คือ 10-19 คน และ 20-49 คน บุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 63,631 คน เป็นเพศชาย จำนวน 42,490 คน และเพศหญิง จำนวน 21,141 ตำแหน่งผู้บริหารมีช่วงอายุ 36-50 ปี มากที่สุด รองลงมา คือ 31-35 ปี และ 51 ปี ขึ้นไป ช่วงอายุของตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อยู่ระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด รองลงมา คือ 31-35 ปี และ 21-25 ปี ช่วงอายุของผู้เชี่ยวชาญงานเฉพาะด้านอยู่ระหว่าง 31-35 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 26-30 ปี และ 36-50 ปี ช่วงอายุของนักวิชาชีพ/วิศวกร อยู่ระหว่าง 31-35 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 26-30 ปี และ 36-50 ช่วงอายุของพนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน อยู่ระหว่าง 30-35 ปี

มากที่สุด รองลงมาคือ 26-30 ปี และ 36-50 ปี ช่วงอายุของพนักงานฝีมือ อยู่ระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด รองลงมา 21-25 ปี และ 31-35 ปี ช่วงอายุของพนักงานกึ่งฝีมือ อยู่ระหว่าง 31-35 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 26-30 ปี และ 21-25 ปี ช่วงอายุของพนักงานปฏิบัติการ อยู่ระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด รองลงมา 31-35 ปี และ 21-25 ปี ตามลำดับ ช่วงอายุของพนักงานทั่วไป อยู่ระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด รองลงมา 21-25 ปี และ 31-35 ปี

วุฒิการศึกษาของผู้บริหาร มากที่สุด คือปริญญาตรี รองลงมาคือต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 และ ปวส. และอนุปริญญา วุฒิการศึกษาของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มากที่สุด คือปริญญาตรี รองลงมาคือ ปวส. และอนุปริญญา วุฒิการศึกษาของผู้ชำนาญงาน มากที่สุด คือปริญญาตรี รองลงมาคือ ปวส.และอนุปริญญา และปวส.และอนุปริญญาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น/สาขาเทคนิค โลหะ วุฒิการศึกษาของนักวิชาชีพ/วิศวกร มากที่สุด คือปริญญาตรีวิศวกรรมอุตสาหกรรม, เครื่องกล, โลหะ รองลงมา คือปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ และปริญญาตรีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และไฟฟ้า วุฒิการศึกษาของพนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน มากที่สุด คือต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา คือ ปวส. และอนุปริญญา และ ปวช. วุฒิการศึกษาของพนักงานฝีมือ มากที่สุด คือ ปวส. และอนุปริญญา รองลงมาคือต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 และปวช. วุฒิการศึกษาของพนักงานกึ่งฝีมือ มากที่สุด คือต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และปวช. วุฒิการศึกษาของพนักงานปฏิบัติการมากที่สุด คือต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา มัธยมศึกษาปีที่ 6 และปวช. วุฒิการศึกษาของพนักงานทั่วไปมากที่สุด คือต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และ ปวช.

ปัญหาในการสรรหาบุคลากรสำหรับตำแหน่งที่ไม่มีผู้สมัครมากที่สุด คือ ตำแหน่งพนักงาน ฝีมือ รองลงมาคือ พนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน ปัญหาด้านผู้สมัครมีประสบการณ์ไม่ตรงกับที่ ต้องการมากที่สุด คือ ตำแหน่งพนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน รองลงมาคือ พนักงานฝีมือ ปัญหาด้าน ผู้สมัครมีคุณภาพไม่ตรงที่ต้องการมากที่สุดคือ ตำแหน่งพนักงานฝีมือ รองลงมาคือ พนักงาน ปฏิบัติการ และปัญหาด้านผู้สมัครต้องการค่าจ้างสูงเกินไป คือ พนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน รองลงมาคือ พนักงานปฏิบัติการ

แรงงานฝีมือ มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 31-35 ปี และ 21-25 ปี แรงงานกึ่งฝีมือ มีช่วงอายุ 31-35 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 26-30 ปี และ 36-50 ปี แรงงานไร้ฝีมือ มีช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 21-25 ปี และ 36-50 ปี

แรงงานฝีมือ มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด รองลงมาคือ ปวส. และ อนุปริญญา และ ปวช. แรงงานกึ่งฝีมือ มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด รองลงมา

คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และ ปวช. แรงงานไร้ฝีมือ มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และ ปวช.

แนวโน้มความต้องการแรงงานในปี 2549 พบว่า วุฒิการศึกษาของผู้บริหาร ที่ต้องการมากที่สุด คือ ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้เพราะผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็กในสาขาผลิต ซ่อม ประกอบรถจักรยานยนต์ มีพนักงานน้อยกว่า 10 คน จึงไม่ต้องการผู้บริหารที่มีคุณวุฒิสูง ๆ แต่ต้องการผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า รองลงมาคือ ปริญญาตรีวิศวกรรมอุตสาหกรรม, เครื่องกล, โลหะ และปริญญาตรีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ที่ต้องการมากที่สุด คือ ปวช. ช่างยนต์ สาขาเทคนิคยานยนต์ รองลงมาคือ ปวช. สาขาช่างอุตสาหกรรม และต่ำกว่า มัธยมศึกษา ปีที่ 6, ปวช. สาขาเทคนิคโลหะ/ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น และปริญญาตรีสาขาอื่น วุฒิการศึกษาของผู้ชำนาญงานเฉพาะด้าน ที่ต้องการมากที่สุด คือ ปวช. สาขาเทคนิคโลหะ/ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น รองลงมาคือ ต่ำกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 6 และ ปวส. และอนุปริญญา วุฒิการศึกษาของนักวิชาชีพ/วิศวกร ที่ต้องการมากที่สุด คือ ปริญญาตรีสาขาอื่น ๆ รองลงมา คือ ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ อื่น ๆ, ปริญญาตรีวิศวกรรมอุตสาหกรรม, เครื่องกล, โลหะ, ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ และปวส. และอนุปริญญาสาขาช่างอุตสาหกรรม วุฒิการศึกษาของพนักงานเทคนิค/หัวหน้างาน ที่ต้องการมากที่สุด คือ ปวช. ช่างกลโรงงาน รองลงมา คือ ปวส. และอนุปริญญาช่างยนต์สาขาเทคนิคยานยนต์ และ ต่ำกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 6, ปริญญาตรีสาขาอื่น ๆ, ปริญญาตรีสาขาอื่น ๆ วุฒิการศึกษาของพนักงานฝีมือ ที่มีความต้องการมากที่สุด คือ ต่ำกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมาคือ ปวช. สาขาเทคนิคโลหะ/ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น และปวช. ช่างยนต์ สาขาเทคนิคยานยนต์ วุฒิการศึกษาของพนักงานกึ่งฝีมือ ที่ต้องการมากที่สุด คือ ต่ำกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา คือ ปวช. สาขาเทคนิคโลหะ/ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น และมัธยมศึกษาปีที่ 6 วุฒิการศึกษาของพนักงานปฏิบัติการ ที่ต้องการมากที่สุด คือ ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา มัธยมศึกษาปีที่ 6 และปวช. ช่างยนต์ สาขาเทคนิคยานยนต์ วุฒิการศึกษาของพนักงานทั่วไป ที่ต้องการมากที่สุด คือ ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ปีที่ 6 รองลงมาคือ ปวช. และ มัธยมศึกษาปีที่ 6

ความต้องการแรงงานฝีมือในปี 2549 วุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการมากที่สุด ทั้งนี้เพราะผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก มีพนักงานน้อยกว่า 10 คน รองลงมาคือ ปวช. สาขาเทคนิคโลหะ/ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น และ ปวช. ช่างยนต์ สาขาเทคนิคยานยนต์ แรงงานกึ่งฝีมือ วุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการมากที่สุด รองลงมาคือ ปวช. สาขาเทคนิคโลหะ/ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น และ มัธยมศึกษาปีที่ 6 แรงงานไร้ฝีมือ วุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการมากที่สุด รองลงมาคือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และ ปวช.

ผลการวิเคราะห์ช่องว่างของอุปสงค์และอุปทาน แรงงานฝีมือที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. และอนุปริญญา และปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ และแรงงานกึ่งฝีมือ ที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. และผ่านการฝึกอบรมจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันระหว่างอุปสงค์และอุปทาน แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษามีจำนวนที่เหมาะสมใกล้เคียงกับความต้องการแรงงาน และสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานอุตสาหกรรมยานยนต์ได้ แต่ช่องว่างของแรงงานไร้ฝีมืออุปทานมีมากกว่าอุปสงค์ แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนมากกว่าความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์